

KIJAN (2) *sb f*

-ań (2), [-ań-].

sg N kiján (2). ◇ [*pl N* kijani. ◇ *A* kijanie. ◇ *I* kijaniami.]

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde* także XVII – XVIII w.

Proste narzędzie drewniane lub żelazne, którym posługiwano się uderzając w coś; drąg, pałka, deszczułka (2) :

a. *Do prania odzieży; plagaplum BartBydg; malleus lotorius Mącz* (2) : Plagaplum, kyyan [możliwa też lekcja kijan] *BartBydg* 117; *Mącz* 186a.

b. [Do rozłupywania drzewa: Takiż z odziemkow przy korzeniu będą czyfite kule álbo kijáni ku ízczepániu y rozbijániu wízelákiego drzewá twárdego. *Cresc* 1571 /400, 458 (*Linde*).]

c. [Do obróbki lnu: tám dopiero ma być [*len*] otłuczón kijániámi *Cresc* 1571 /189 (*Linde*).]

d. [Do tłuczenia rudy: Żelazne kliny, i kijanie [...] kopaczowi [...] dawają. *LustrKrak* II 123.]

Cf **KIJ**, [**KIJAN**], **KIJANICA**, **KIJANKA**, [**KIJOCH**], [**KIJOCHA**]

KW